

Vlaams
Parlement

ingediend op **1116** (2016-2017) – Nr. 2
14 april 2017 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Peter Wouters

over het ontwerp van decreet

houdende de ondersteuning van
bovenlokale sportinfrastructuur
en topsportinfrastructuur

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Ann Soete, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Herman Wynants;

Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Manuela Van Werde, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

Documenten in het dossier:

1116 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

I.	Toelichting	4
1.	Situering	4
2.	Uitgangspunten	4
2.1.	Krachtlijn 1: bovenlokale sportinfrastructuur	4
2.2.	Krachtlijn 2: topsportinfrastructuur	5
3.	Decreet en uitvoeringsbesluiten	5
4.	Inhoudelijke toelichting	5
4.1.	Algemene bepalingen	5
4.2.	Bovenlokale sportinfrastructuur	6
4.3.	Topsportinfrastructuur	7
5.	Budget	8
6.	Timing	8
7.	Besluit	8
II.	Algemene bespreking	8
1.	Vragen en opmerkingen van de commissie	8
1.1.	Bert Moyaers	8
1.2.	Joris Poschet	10
1.3.	Lionel Bajart	10
1.4.	Herman Wynants	11
1.5.	Peter Wouters	11
1.6.	Bart Caron	11
2.	Antwoorden van de minister	12
III.	Artikelsgewijze bespreking	14
IV.	Eindstemming	15
	Gebruikte afkortingen	16

Op donderdag 30 maart 2017 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van bovenlokale sportinfrastructuur en topsportinfrastructuur.

I. Toelichting

1. Situering

Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, verklaart dat aan het ontwerp een hele voorbereiding is voorafgegaan om onder andere te zorgen voor het nodige draagvlak in het veld.

Het Vlaamse regeerakkoord en de beleidsnota Sport 2014-2019 van minister Muyters laten geen twijfel bestaan over de ambitie om iedereen in staat te stellen om een leven lang in zijn buurt te sporten op een kwaliteitsvolle, gezonde en betaalbare manier. Daarvoor zijn een degelijke sportinfrastructuur en een sportvriendelijke omgeving onontbeerlijk.

Het regeerakkoord en de beleidsnota stellen meer bepaald een Globaal Sportinfrastructuurplan voor Vlaanderen voorop.

De Vlaams Regering heeft dit infrastructuurplan goedgekeurd op 21 oktober 2016. De commissie heeft erover gedebatteerd, met goede gemeenschappelijke ideeën voor gevolg (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1019/1). Vanuit dat kader wil de minister een langetermijnvisie op sportinfrastructuur opbouwen. Het komt erop aan om een weldoordachte inhaalbeweging uit te voeren.

Het Globaal Sportinfrastructuurplan vormt de basis voor het voorliggende ontwerp van decreet.

2. Uitgangspunten

2.1. Krachtlijn 1: bovenlokale sportinfrastructuur

De eerste krachtlijn uit het Globaal Sportinfrastructuurplan is het financieel ondersteunen van bovenlokale sportinfrastructuur. De tweede behelst de financiële ondersteuning van topsportinfrastructuur. Het betreft een duidelijke keuze om de middelen gericht in te zetten.

In de vorige legislatuur kregen de gemeenten van de Vlaamse Regering ook een boost voor hun sportinfrastructuurbeleid, bijvoorbeeld voor Finse pistes en sportvloeren. Nu zal Vlaanderen zich toespitsen op de initiatieven waar het zelf het verschil hoort te maken: bovenlokale en topsportinfrastructuur.

Voor hun lokale infrastructuur zullen de gemeenten wel een beroep kunnen blijven doen op de kennis van Sport Vlaanderen. Die kennis behelst niet alleen infrastructuur op zich maar ook financieringsaspecten zoals de waarborgregeling van PMV. Dergelijke principes hoeven niet in het decreet te komen: het commissieverslag bevestigt dit principe als engagement van de Vlaamse minister.

Vanuit de duidelijke keuze om de middelen gericht in te zetten wil de minister de projecten ondersteunen die het meest aan de behoeften van de burgers tegemoetkomen en zoveel mogelijk sporters bereiken, gezien de ambitieuze beleidsdoelstelling om alle Vlamingen in de mate van het mogelijke aan het sporten te krijgen.

Vlaanderen neemt een voortrekkersrol op in sportinfrastructuurbeleid met kenmerken als duurzaamheid, integrale bereikbaarheid, efficiënt ruimtegebruik, samenwerkingsopportunities, multifunctionaliteit en innovatie.

Vlaanderen wil vraaggestuurd te werk gaan, waarbij het dus uitgaat van de bestaande behoeften maar ook zelf beleidsaccenten legt met minimale drempels en inhoudelijke beoordelingscriteria. Wat de aanwezige behoeften betreft, wijst de minister op de studie die het tekort aan zwembad nogmaals heeft bevestigd.

2.2. Krachtlijn 2: topsportinfrastructuur

Voor topsportinfrastructuur zijn de financiële drempels nog groter. Vandaar dat de Vlaamse overheid hier in verhouding nog meer inspanningen moet leveren aangezien hiervoor minder gemakkelijk partners en dus financiering te vinden zijn dan voor de bovenlokale infrastructuur.

Het afwegingskader is het Topsportactieplan IV. Dat gaat uit van twee basisprincipes. Ten eerste wordt de trainingsinfrastructuur gecentreerd in de driehoek Gent-Antwerpen-Leuven. Ten tweede is er het campusmodel, dat aan elke topsport één enkele campus toewijst, waar dan de beste infrastructuur kan komen in combinatie met een topsportschool, studeren en leren, sportmedische omkadering enzovoort.

Op basis van de twee krachtlijnen heeft de minister het Globaal Sportinfrastructuurplan tot een ontwerp van decreet laten uitwerken.

3. Decreet en uitvoeringsbesluiten

Volgens de minister horen de grote principes in een decreet en worden de cijfers in uitvoeringsbesluiten verwerkt. Daarmee verwerft de sportsector zekerheid en een langetermijnplanning, opdat initiatiefnemers een project kunnen indienen op het moment dat ze zelf de tijd rijp achten. Dat is een trendbreuk met het verleden, waarin de overheid zelf aankondigde waarvoor ze dat jaar ruimte wou maken, bijvoorbeeld het ene jaar kunstgrasvelden, het andere jaar zwembaden, dan weer multifunctionele sporthallen enzovoort. Tot hiertoe noopte het ontbreken van een decretaal kader tot die werkwijze. Voortaan blijft er een budget voor infrastructuursubsidies, maar gemeenten, steden en vooral ook hun samenwerkingsverbanden kunnen zelf het moment van projectindiening bepalen.

Uitvoeringsbesluiten moeten – onder andere cijfermatig – inspelen op het evoluerende landschap en maken het mogelijk om per oproep bij te sturen. Minister Muyters heeft ervaren dat het nuttig is om uit een oproep lessen te trekken voor een volgende oproep. Op deze manier wordt dit mogelijk.

4. Inhoudelijke toelichting

4.1. Algemene bepalingen

Hoofdstuk 1 van het ontwerp van decreet bevat de algemene bepalingen. Daarin staat onder meer dat de subsidies zijn bedoeld voor de bouw of renovatie van bovenlokale en topsportinfrastructuur. Er zal zeker 5 miljoen euro per jaar beschikbaar zijn voor bovenlokale sportinfrastructuur. Dat staat in het ontwerp zelf, waardoor steden, gemeenten en hun samenwerkingsverbanden de zekerheid hebben dat er elk jaar een budget zal zijn.

Per olympiade van vier jaar wordt 10 miljoen euro verzekerd voor topsportinfrastructuur, namelijk in het eerste jaar van de olympiade. Dat eerste jaar kan men

de projecten dus indienen, wat niet inhoudt dat ze datzelfde jaar ook moeten worden gerealiseerd.

4.2. Bovenlokale sportinfrastructuur

Hoofdstuk 2 regelt de investeringssubsidies voor bovenlokale sportinfrastructuur. Het opteert voor een zo ruim mogelijke benadering van wie die subsidies kan aanvragen. Naast steden en gemeenten komen ook privéorganisaties, scholen, sportfederaties enzovoort in aanmerking.

Als minimumvereiste voor dergelijke subsidies stelt het ontwerp dat de infrastructuur voldoende bovenlokaal moet zijn. Een uitvoeringsbesluit zal dit verder preciseren. Aan de basis ligt een studie van wes en KU Leuven, waaruit een model is voortgekomen op basis van verschillende parameters. Voor de zestig verschillende types infrastructuur – bijvoorbeeld tennisvelden, zwembaden enzovoort – worden aspecten nagegaan als uniciteit, ruimtebeslag, milieueffecten, verplaatsingsbereidheid enzovoort.

Een volgende criterium betreft de mogelijkheid om te clusteren. Gaat het om een voetbalveld op zich of kan het worden gecombineerd met een hockeyveld en atletiekpiste? Heeft het zwembad ook een gymzaal? Clustering kan ook inhouden dat er een complex komt van verschillende velden voor één sport of aanverwante sporten.

Nog een ander criterium betreft de mogelijkheid om meerdaagse kampen te organiseren. Is er slaapgelegenheid? Ook dat heeft gevolgen voor het bovenlokale karakter.

De overheid heeft ook een voorbeeldfunctie te spelen op het vlak van duurzaamheid en innovatie, dus worden ook die aspecten meegewogen. Dat geldt ook voor realiseerbaarheid.

Bovenlokaal impliceert dat er geen kleine projectjes apart worden gesubsidieerd maar dat er een minimum investeringsomvang mee moet zijn gemoeid. Dat bedrag wil de minister in een uitvoeringsbesluit afbakenen, wat het de regering mogelijk moet maken om in het tweede jaar correcties aan te brengen op basis van de ervaringen uit het eerste jaar.

Minister Muyters is steeds sterk voorstander van een beoordelingscommissie als bevoegde instantie om een rangschikking van de aanvragen op te stellen, op basis van vijf op voorhand bepaalde criteria. Zoals gezegd gaat het om: tegemoetkoming aan een reële behoefte, bereik, samenwerking tussen gemeenten en/of clubs, integrale toegankelijkheid en innovatie.

Het ontwerp strekt ertoe om decretaal vast te leggen dat de Vlaamse overheid maximum voor 30 percent subsidieert. Minstens 70 percent moeten de initiatiefnemers elders vinden.

Voorts is het niet de bedoeling dat één megaproject het hele subsidiebedrag van 5 miljoen euro opsoupeert. Vandaar dat er naast een procentueel plafond ook een maximumbedrag in absolute cijfers zal komen.

Nieuw is dat de behaalde score een factor zal worden in de berekening van het subsidiepercentage. Wie 75 percent scoort, komt in aanmerking voor 75 percent van de maximumsubsidie – die zelf dus neerkomt op 30 percent van de investering – voor zover die 75 percent van 30 percent het plafond niet overschrijdt.

Voor Brusselse dossiers voorziet het ontwerp van decreet in een aparte regeling. Het bepaalt dat deze dossiers buiten de rangschikking worden gehouden tot de Brusselnorm per legislatuur is bereikt. Dat is een duidelijk engagement van de Vlaamse Regering. Voor deze dossiers volstaat het dat ze slagen om zekerheid te hebben over hun project. Voor hen speelt de rangschikking pas een rol nadat de Brusselnorm is behaald.

Qua procedure voorziet het ontwerp zoals gezegd in een jaarlijks weerkerend indienmoment, in plaats van per jaar één specifiek type sportinfrastructuur te ondersteunen zoals tot hertoe de praktijk was. De Vlaamse Regering zal de werkelijke termijnen vastleggen.

Sport Vlaanderen controleert of een dossier aan de minimumvereisten voldoet. Daarna stelt de beoordelingscommissie een rangschikking op van de geslaagde dossiers. Op basis van die rangschikking neemt de Vlaamse Regering haar beslissing.

4.3. Topsportinfrastructuur

Voor dossiers betreffende topsportinfrastructuur gelden gelijkaardige principes als die voor bovenlokale sportinfrastructuur, dus een ruime invulling van wie kan indienen, en een aantal minimumvereisten.

Wat die minima betreft, moet het specifiek gaan om disciplines die steun krijgen van het Vlaamse topsportbeleid en infrastructuur die prioritair voor topsport is bestemd. Daarnaast komen de minimumvereisten van de bovenlokale sportinfrastructuur terug, behalve dat voor topsportfaciliteiten geen minimum investeringsvoorwaarde zal gelden. Ook voor kleinere ingrepen – bijvoorbeeld een olympisch zwembad uitrusten met hoogtechnologische camera's – moet infrastructuursubsidie mogelijk zijn. Het zou niet logisch zijn als zo iets alleen kon binnen een uitgebreider pakket infrastructuuringrepen.

Een specifieke beoordelingscommissie voor topsportinfrastructuur zal de ranglijst van de dossiers opstellen, op basis van vier criteria: de reële behoefte; de meerwaarde voor de Vlaamse topsporters en prioritaire beschikbaarheid voor dit type sportlui; ruimte voor innovatie en kwaliteitsontwikkeling; en het eerder beschreven eencampusmodel. Dat laatste criterium geldt wel alleen voor sporten die binnen de driehoek passen. Zeilen en ruitersport vormen bijvoorbeeld een uitzondering omdat ze specifieke infrastructuur behoeven.

Topsportprojecten zijn tot maximum 50 percent subsidieerbaar door de Vlaamse overheid. Ook hier wil de minister in een uitvoeringsbesluit een plafondbedrag inschrijven.

Voor topsportinfrastructuur geldt één indienmoment per olympiade, waarvoor de Vlaamse Regering de termijn zal vastleggen.

In overleg met topsportfederaties kunnen ook de centra van Sport Vlaanderen projecten indienen. Bepaalde topsporttakken, zoals roeien, maken nu al gebruik van die centra. Het is logisch dat die dan ook voor topsportinfrastructuursubsidie in aanmerking komen, op basis van dezelfde vier inhoudelijke criteria. Technisch krijgen die eventuele subsidies in dat geval de vorm van investeringskredieten aan Sport Vlaanderen. Het is nu eenmaal niet mogelijk dat Sport Vlaanderen zichzelf subsidies zou verstrekken. De minister vindt dit een elegante oplossing om Sport Vlaanderen in staat te stellen om topsport te blijven aanbieden in zijn centra.

5. Budget

Het ontwerp van decreet voorziet in 5 miljoen euro per jaar voor bovenlokale sportinfrastructuur. Tot zijn grote tevredenheid kan de minister in 2017 daarbovenop eenmalig in 30 miljoen euro extra voorzien. Voor de indiening in 2017 zal dus 35 miljoen beschikbaar zijn voor subsidiëring van bovenlokale sportinfrastructuur. Gezien de 30-percentregel kunnen die subsidies een totale investering van meer dan 100 miljoen euro in sportinfrastructuur voor gevolg hebben. Iedereen zal wel beseffen dat Vlaanderen daar momenteel nood aan heeft. De minister is ervan overtuigd dat dit geld op een heel goede manier zal worden uitgegeven.

Voor topsport gaat het dus om 10 miljoen euro per olympiade.

Er is een systeem met zogenaamde ruiters van toepassing, waardoor de middelen overdraagbaar zijn naar volgende jaren.

6. Timing

Minister Muyters hoopt op een plenaire goedkeuring van het ontwerp van decreet in april 2017. Dan kan de Vlaamse Regering nog in april een eerste uitvoeringsbesluit principieel goedkeuren en aan de bevoegde adviesorganen voorleggen. In dat geval kan de regering net voor of in het begin van de zomer de eerste oproep lanceren, en kan de selectiecommissie vanaf begin december 2017 de eerste projecten rangschikken en kan de Vlaamse Regering die vervolgens op voorstel van minister Muyters beoordelen.

7. Besluit

De minister gaat er gezien het voortraject van uit dat het ontwerp van decreet geen verrassingen bevat voor de commissie en dat niet alleen de Vlaamse Regering maar ook het parlement achter de principes erin staat.

II. Algemene bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de commissie

1.1. Bert Moyaers

Bert Moyaers is tevreden dat het ontwerp van decreet nu al in de commissie voorligt, en niet zoals hij enigszins had gevreesd pas in 2018. Hij juicht toe dat de eerste oproep al binnenkort kan worden gelanceerd.

In 2014 al heeft het Rekenhof de nood gesignaleerd aan een gefundeerde en samenhangende visie op de sportinfrastructuur, veeleer dan een beleid op basis van ad-hocbeslissingen (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 37-A/2). Daaraan komt dit ontwerp van decreet tegemoet.

De bedragen zijn zeker in het begin gigantisch: éénmalig 30 miljoen euro en recurrent 5 miljoen euro voor bovenlokale sportinfrastructuur en nog eens 10 miljoen euro per olympiade voor topsportinfrastructuur. Op het eenmalige bedrag heeft het commissielid alleszins niets aan te merken. Het recurrente bedrag had gerust nog wat hoger mogen liggen gezien de lokale noden die nog maar net zijn bevestigd in de studie van Sport Vlaanderen. Slechts 28 percent van de gemeenten verklaart dat hun sportinfrastructuur nog aan de noden voldoet. Bert Moyaers beseft anderzijds dat de minister niet kan terugvallen op een onuitputtelijke geldbron. Het is dan ook niet nodig om hem de totaal uitgeleefde sportinfra-

structuur van vandaag aan te wrijven. De minister heeft ook aangegeven dat Sport Vlaanderen de lokale overheden met zijn kennis wil ondersteunen.

Tot 2016 konden gemeenten van Vlaanderen tot 2,40 euro per inwoner krijgen om hun sportbeleid te financieren. Sindsdien worden deze middelen toegevoegd aan het Gemeentefonds. Voor kleinere gemeenten kan dat problematisch zijn, vooral omdat die verdeling niet altijd even eerlijk blijkt te zijn, zoals ook burgemeester Guido De Padt van Geraardsbergen heeft verklaard.

Dezelfde studie wijst uit dat 86,5 percent van de gemeenten geld als het grootste knelpunt ziet bij de renovatie, bouw en aanleg van nieuwe infrastructuur. Vooral sporthallen, kunstgrasvelden en zwembaden staan op hun verlanglijst.

Vlaanderen moet erover waken dat de subsidies naar de plaatsen met de hoogste nood gaan. Bert Moyaers verwacht een vloedgolf aan aanvragen. Hij vindt het positief dat er beoordelingscommissies komen. Net als de Vlaamse Sportraad vraagt hij grote transparantie ten aanzien van de indieners van de dossiers. Ook indieners van dossiers die het niet halen, zijn gebaat met degelijke feedback.

Met het oog op de Olympische Spelen van 2020 wekt de topsportinfrastructuur enige bezorgdheid. Grote sportcomplexen zouden realistisch gezien meer tijd in beslag nemen, maar elk miljoen euro dat nu wordt geïnvesteerd, kan ook van pas komen voor de volgende olympiade. In die zin is het nooit verloren geld.

De sp.a hecht groot belang aan de optimale benutting van de aanwezige sportinfrastructuur en van de openbare ruimte. Op dat laatste vlak had dit ontwerp van decreet voor de fractie wat verder mogen gaan. Samen met minister Crevits heeft minister Muyters in 2016 een oproep gelanceerd om schoolsportinfrastructuur open te stellen. Bovenop de oorspronkelijk begrote 2 miljoen euro heeft minister Muyters daarvoor vanuit zijn bevoegdheid Sport nog 600.000 euro toegevoegd. Het initiatief past naadloos in het principe van de brede school. Het resultaat van de oproep is liefst 158 aanvragen, dus veel te veel voor 2,6 miljoen euro. Bert Moyaers suggereert om het niet bij een eenmalige gezamenlijke oproep van de twee ministers te laten. 34 percent van de lagere scholen heeft zelfs geen enkele sportfaciliteit in huis.

De spreker verwelkomt de focus van dit ontwerp op bovenlokale infrastructuur als fantastisch nieuws, gezien de grote behoefte daaraan. Dat die infrastructuur sport voor iedereen toegankelijk moet maken, is een principe dat volle steun verdient. Intussen is echter heel wat lokale sportinfrastructuur er zo slecht aan toe dat er zelfs heel wat sluitingen dreigen. Daardoor zullen voor de bovenlokale sportinfrastructuur de verwachtingen bijzonder hoog liggen. Dan is het best mogelijk dat de nieuwe infrastructuur meteen voor een hele tijd volgeboekt raakt en dus ook niet echt alle noden lenigt. Vandaar de oproep van Bert Moyaers om te blijven innoveren.

Als conclusie vraagt het commissielid om te blijven investeren in infrastructuur waarvan zoveel mogelijk mensen gebruik kunnen maken en die een lage drempel heeft. Naast het inderdaad belangrijke zwembadwater vraagt de spreker ook aandacht voor kleinere projecten die in openbare ruimte mogelijk zijn, zoals looproutes, mountainbikeroutes, fit-o-meters enzovoort.

De sp.a-fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. Als we meer mensen aan het sporten krijgen, dan komt dat niet alleen de sport zelf ten goede, maar ook de gezondheid en het hele welzijnsbeleid. Infrastructuur is daarbij een onontbeerlijke voorwaarde. Ten slotte roept Bert Moyaers op dat de ministers bevoegd voor respectievelijk Sport, Welzijn, Onderwijs en Binnenlands Bestuur samen een actieplan voor de lokale sportinfrastructuur uitwerken, omdat de

gemeenten met een nijpend gebrek aan middelen voor dringende renovaties kampen. Elke euro die Welzijn investeert in sport als middel om de gezondheid te bevorderen, verdient het op termijn zonder meer terug.

1.2. Joris Poschet

Gezien de laatste opmerking van Bert Moyaers vraagt *Joris Poschet* zich af of de sp.a inderdaad vragende partij is om geld uit de welzijnsbegroting over te hevelen naar sportbeleid.

De CD&V-visie op sport heeft als leidraad dat ze zoveel mogelijk Vlamingen en Brusselaars zo lang mogelijk op een gezonde manier aan het sporten wil houden. Ten tweede moet lokale sportinfrastructuur lokaal zijn en dus de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van het lokale bestuursniveau. Joris Poschet pleit om dat principe streng te bewaken. Bij de minste speelruimte op dat vlak is de 55 miljoen euro waarover het Vlaamse niveau in een regeerperiode beschikt voor sportinfrastructuur, immers zo weg.

Blij is Joris Poschet met de bijzondere aandacht voor sportinfrastructuur in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Minstens 2,75 miljoen euro, of ongeveer 5 percent van de totale subsidiepot, zou ter beschikking staan van bovenlokale projecten in dit gewest.

Wel beaamt Joris Poschet de opmerking van de Sportraad dat de ontwerptekst de minister erg veel ruimte geeft om het decreet zelf concreet in te vullen. Gezien die erg ruime delegatie van taken vindt de spreker een gedachtewisseling over de uitvoeringsbesluiten wenselijk.

1.3. Lionel Bajart

Het ontwerp van decreet breidt een vervolg aan de plannen die de minister al eerder aan de commissie heeft voorgelegd, stelt *Lionel Bajart*. Toen al heeft Open Vld zich positief uitgelaten over de vele goede punten aan die plannen. Het komt er inderdaad op aan om de middelen, die uiteraard niet onbeperkt zijn, bedachtzaam en intelligent in te zetten en om de noden in bepaalde regio's te detecteren opdat er geen onnodige infrastructuur wordt neergezet. Die vraaggestuurde aanpak geeft blijk van goed bestuur, waarvoor minister Muyters felicitaties verdient omdat hij de overheidsfinanciën niet onder druk zet.

Belangrijk vindt de liberale fractie dat de privésector en de privé-investeerder eerst zelf op zoek kunnen gaan naar investering. De overheid kan enkel optreden waar de privésector de financiering niet rond krijgt. Daarnaast moet de overheid haar kennis en expertise delen met geïnteresseerde investeerders en erover waken dat de projecten waarin ze haar geld investeert, beantwoorden aan bepaalde minimumvereisten op het vlak van kwaliteit en duurzaamheid. Open Vld staat er dan ook achter dat dergelijke grendels hun plaats hebben gekregen in het ontwerp van decreet.

Kan de minister de beoordelingscommissie nog nader toelichten? Wie zetelt daarin en hoe wordt ze praktisch georganiseerd? Wordt het een ad-hocorgaan of een permanente dienst?

Lokale sportinfrastructuur blijft terecht een zaak voor lokale overheden, die daarvoor over de nodige bewegingsvrijheid moeten blijven beschikken. Hoe wil de minister zorgen dat het sportinfrastructuurbeleid van respectievelijk de Vlaamse en lokale overheden elkaar naadloos aanvullen?

1.4. Herman Wynants

De N-VA-fractie zal het ontwerp met volle overtuiging goedkeuren, kondigt *Herman Wynants* aan.

Ten eerste komt het ontwerp tegemoet aan de opmerkingen van het Rekenhof na zijn audit van 2014. Zo vond een behoeftestudie plaats en werden de financieringsmogelijkheden onderzocht. Voorts werd een sportinfrastructuurplan ontwikkeld met daarin onder andere een duidelijke visie en taakverdeling. Het ontwerp verankert de projectoproepen decretaal, net als de investeringssubsidies voor bovenlokale sportinfrastructuur. Het maakt komaf met ad-hocbeleid, een niet-decretaal vastgelegde strategie of investeringen die niet genoeg planmatig zijn onderbouwd.

Het ontwerp komt tegemoet aan de uitgesproken vraag van de sector om duidelijkheid met betrekking tot taakverdeling en verantwoordelijkheden.

De schaarse middelen worden doelgericht en efficiënt aangewend.

Als 539 van 19.000 lokale faciliteiten niet beantwoorden aan de veiligheidsnormen, dan gaat het eigenlijk om maar 2,8 percent van het totaal en moeten de lokale besturen ook zelf hun verantwoordelijkheid opnemen als het geen bovenlokale infrastructuur betreft.

1.5. Peter Wouters

Peter Wouters verwacht een hele resem aanvragen die niet aan de criteria beantwoorden. Nogal wat mensen en besturen zullen dus een teleurstelling oplopen.

Betekent de aangekondigde kennisdeling ook dat Sport Vlaanderen voorziet in modellen van bijvoorbeeld een goede pps-constructie en van best practices? De indieners van afgewezen projecten kunnen zeker baat hebben bij dergelijke informatie als ze zonder Vlaamse subsidies hun projecten zullen aanvatten.

1.6. Bart Caron

In het algemeen vindt *Bart Caron* dat het voorliggende ontwerp tot een goed decreet strekt.

De minister blijft op zijn terrein. Voor het eerst respecteert de Vlaamse Regering haar eigen principes over bestuurlijke verantwoordelijkheid op elk niveau, wat de spreker kan waarderen.

Eveneens positief beoordeelt Bart Caron het feit dat de investeringen in sportinfrastructuur niet gebeuren op basis van willekeur maar op basis van glasheldere principes, criteria en procedures.

Hoe is de minister er overigens in geslaagd om hiervoor 30 miljoen euro extra uit de Vlaamse begroting te krijgen? Dat verdient alvast alle steun.

Het ontwerp geeft duidelijk de richting aan die het wil inslaan en is goed voorbereid in een continu beleidsproces.

Het onderzoek van Jeroen Scheerder naar de staat van de lokale sportinfrastructuur heeft geleid tot een zekere paniekstemming in bepaalde media, die een recente nieuwsbrief van de VVSG echter uitdrukkelijk relativeert. Het was trouwens niet eens een nieuw onderzoek. Het onderzoek betrof de lokale

sportinfrastructuur maar heeft toch een zeker raakpunt met het voorwerp van dit ontwerp van decreet.

Bart Caron vraagt of intergemeentelijke structuren in aanmerking komen voor subsidiëring als ze bovenlokale infrastructuur bouwen of renoveren.

Wat betreft de privéorganisaties die subsidie mogen aanvragen: geldt dat dan ook voor commerciële organisaties? Kan een uitbater met subsidies topsportinfrastructuur aanleggen om die dan aan een topsportfederatie te verhuren? Stel bijvoorbeeld dat Ghelamco hockeyvelden wil aanleggen in een complex met ook kantoren? Is er dan geen risico op vervreemding? Wat als de privé-eigenaar van met subsidies gebouwde infrastructuur deze accommodatie na vier jaar wil verkopen? Er moet dan toch een garantie zijn dat die infrastructuur voor sport kan blijven dienen?

Dat minister Muyters de centra van Sport Vlaanderen in deze decretale regeling wil opnemen, vindt Bart Caron op zich wel terecht, maar het vergt een erg aparte beleidscultuur van de dossierbehandelaars. Zo beschikken de dossierindieners van Sport Vlaanderen over beduidend meer knowhow betreffende de elementen die een dossier versterken en argumenten om het te motiveren, en hebben ze ongetwijfeld betere relaties met de leden van beoordelingscommissies. Is het dan wel zo gezond om hen de concurrentie te laten aangaan met andere kandidaten die meedingen op basis van de idee dat de samenleving moet worden gemobiliseerd? Bovendien dreigen de nodige renovaties aan de centra van Sport Vlaanderen al zoveel te kosten dat het hele budget voor vijf jaar ernaartoe zou gaan.

Behalve de grote principes delegeert het ontwerp van decreet bijna alles aan de Vlaamse Regering. Met beoordelingscommissies heeft Bart Caron heel wat ervaring. Die ervaring leert dat een heel secure omgang met die commissies noodzakelijk is. De samenstelling van de beoordelingscommissie, haar adviezen en de motivering van de rangorde moeten transparant en openbaar zijn. Het samenstellen moet volgens duidelijke criteria verlopen. Al die bepalingen moeten op zijn minst in het uitvoeringsbesluit expliciet aanwezig zijn. In dit soort dossiers is politiek gelobby onvermijdelijk, wat niet zo'n probleem is als de besluitvorming transparant en op basis van duidelijke criteria verloopt.

Mits goed gevolg aan die randvoorwaarden is dit een goed ontwerp van decreet, besluit Bart Caron.

2. Antwoorden van de minister

Minister *Philippe Muyters* is blij met de steun die de commissie uitspreekt voor dit ontwerp.

Het rapport van het Rekenhof was voor de minister de aanleiding om het traject aan te vatten. Door het nodige onderzoek te organiseren en een extern bureau in te schakelen, is hij zorgvuldig te werk gegaan. Het draagvlak dat dit in de commissie oplevert, stemt hem dan ook tevreden.

De kranten hebben recent uitgebreid bericht over de studie van Jeroen Scheerder, in feite een studie door KU Leuven en wes research & strategy in opdracht van de Vlaamse Regering. Omdat de minister nogal abrupt op een avond door een journalist is opgebeld voor commentaar zonder al de strekking van het artikel te kennen, wil hij zijn overigens correcte uitspraken van toen even duiden en toelichten.

De 590 knelpunten zijn een som van sportfaciliteiten, dus gaat het niet om 590 sporthallen. Wel gaat het om 78 zwembaden, 154 sporthallen, 102 natuurgrasvelden, 13 schietstanden, 13 kunstgrasvelden enzovoort. Dat komt neer op 3,2 percent van het totale aantal faciliteiten.

Enige relativering is dan ook aangewezen, waarmee de minister niet wil zeggen dat de problemen onbelangrijk zouden zijn. Dat is ook gebleken uit de schrijnende voorbeelden op tv en op persfoto's. Maar de verantwoordelijkheid daarvoor is lokaal. In het verleden heeft Vlaanderen zich wel ingelaten met gemeentelijk infrastructuurbeleid, maar nu is er een duidelijke keuze om dat niet opnieuw te doen.

Door de middelen die voor sportdoelstellingen naar het Gemeentefonds gaan, niet meer te oormerken legt de Vlaamse Regering die verantwoordelijkheid bij de lokale overheid. Overigens gaat het maar om 2,5 percent van de totale sportbudgetten van de lokale besturen. Het is aan hen om die daarvoor te blijven benutten.

Wat de beoordeling betreft, staan de basiscriteria in het ontwerp van decreet zelf. De beoordelingscommissies zelf worden samengesteld volgens de principes van de Code Goed Bestuur van minister Muyters. Dat behelst dat eerst het profiel van de beoordelaars wordt vastgelegd. Als ruimtegebruik een criterium is, moet in die commissie een persoon met kennis op dat vlak zitten. Capaciteiten en kennis zijn dus criteria om in een beoordelingscommissie te worden opgenomen.

Wie een oproep indient, moet op de hoogte kunnen zijn van de criteria, de beoordelingsmethode en de mate waarin ze meetellen in de weging. Dit alles komt in het besluit van de Vlaamse Regering. De minister stelt dan ook voor om vanaf de eerste principiële beslissing van de regering daarover in de commissie te vergaderen. Tussen de eerste en de definitieve beslissing verstrijkt gezien de adviesvereisten nog een maand, zodat ook de commissie op die manier nog een insteek kan geven. De minister wil inderdaad zo transparant mogelijk optreden. Politiek lobbywerk zal nooit meer resultaat hebben dan dat het kabinet de beoordelingsprincipes uitlegt. Vanaf de indiening is de beoordelingscommissie autonoom bevoegd om de rangorde vast te leggen. Daarin zal de minister zeker niet interfereren.

De centra van Sport Vlaanderen kunnen zo al een beroep doen op de begroting van Sport Vlaanderen voor algemene zaken. In dit ontwerp gaat het enkel om hun topsportinfrastructuurbudget. Daar heeft Sport Vlaanderen een specifieke opdracht. In de beoordelingscommissies zullen uiteraard ook mensen van Sport Vlaanderen zetelen, maar over de projecten van hun eigen organisatie zullen die niet mee oordelen.

Aan Peter Wouters antwoordt de minister dat er inderdaad een model bestaat op basis van het onderzoek van wes en KU Leuven. Een dergelijk model is voortdurend in evolutie, waarbij een leerproces aan de gang is en elke nieuwe stap nieuwe kennis en inzichten toevoegt aan de beschikbare data.

Juist gezien het belang van het leerproces in dit infrastructuurbeleid verkiest de minister voor heel wat aspecten een uitvoeringsbesluit boven een decretale vastlegging.

Een model geeft richtingen aan, maar de uiteindelijke evaluatie gebeurt niet door het model maar door de beoordelingscommissie. Een model is een hulpmiddel maar het is niet aan een computer om te oordelen.

Over de benutting van de schoolsportinfrastructuur antwoordt de minister aan Bert Moyaers dat hij hoopt dat een van de volgende weken de definitieve beslissing kan vallen over de besteding van de 2,6 miljoen euro. Hij hoopt ook op nog extra middelen om meer te realiseren dan oorspronkelijk was vooropgesteld. Of er nog een tweede oproep komt, kan hij op dit moment nog niet zeggen. Daarvoor zouden dan ook weer middelen beschikbaar moeten zijn.

In die context wijst de minister terzijde nog op het project met ISB om met eenvoudige middelen beweegelementen in de openbare ruimte te integreren zonder dat dit veel hoeft te kosten. Dit is echter een ander werkgebied dan dit ontwerp van decreet en komt er dan ook niet in voor.

Het principe dat lokaal beleid ook aan de lokale besturen toekomt, wil de minister zeker blijven bewaken.

Voor de bovenlokale sportinfrastructuur zou de Brusselnorm van 5 percent in de rest van de regeerperiode neerkomen op 2,25 miljoen euro. Dat is een twintigste van 45 miljoen euro, de som van 5 miljoen euro per jaar voor de resterende drie jaar en eenmalig 30 miljoen euro.

Op de manier om extra geld te vinden voor zijn bevoegdheid zal de minister niet ingaan. Wel beantwoordt hij de vragen van Bart Caron over wie een subsidie kan aanvragen. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden komen inderdaad in aanmerking. Commerciële partners eveneens. Gevaar voor vervreemding is niet erg reëel. Stel dat pakweg Plopsaland meewerkt aan een bovenlokaal zwembad maar het zwembad vervolgens verkoopt aan een gemeente, dan blijft die infrastructuur beschikbaar.

Bart Caron verduidelijkt dat dergelijke gesubsidieerde faciliteiten ook wel eens kunnen worden afgebroken door privé-eigenaars. Om dat te voorkomen werkt het FoCI bijvoorbeeld met de voorwaarde dat de gesubsidieerde infrastructuur twintig jaar lang zijn gesubsidieerde functie behoudt.

Minister *Philippe Muyters* antwoordt dat de Vlaamse Regering dit kan regelen op basis van artikel 7 van het ontwerp van decreet, dat haar machtigt om de nadere invulling van de subsidievoorwaarden te bepalen, en waarin ook de vereiste van een minimum aan financiële duurzaamheid is opgenomen.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 tot en met 5

De artikelen 1 tot en met 5 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 6

Joris Poschet vindt dat het ontwerp erg vaag blijft over de criteria om als bovenlokaal te worden beschouwd.

Artikel 6 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 7

Joris Poschet had in het vierde lid van paragraaf 1 een wat ambitieuzer formulering verwacht van de minimale duurzaamheidsnorm op energievlak. Het commissielid hoopt die ambitie in de uitvoeringsbesluiten terug te vinden.

Artikel 7 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 8

Over de samenstelling van de beoordelingscommissie blijft de ontwerptekst op de vlakte, oordeelt Joris Poschet, terwijl de toelichting wel criteria vermeldt en de minister er in de commissie ook al uitleg over heeft gegeven. Het zou misschien beter zijn geweest om die in het ontwerp zelf op te nemen.

Minister *Philippe Muyters* herhaalt dat de dynamiek van een leerproces de regering ertoe heeft aangezet om het ontwerp zelf vaag te houden. Hij wijst op zijn bereidheid om het uitvoeringsbesluit na de eerste principebeslissing met de commissie te bespreken, opdat haar opmerkingen in de tweede en definitieve versie daarvan eventueel een plaats kunnen krijgen.

Artikel 8 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 9 tot en met 15

De artikelen 9 tot en met 15 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 16

Bij artikel 16 had *Joris Poschet* dezelfde opmerking als bij artikel 8.

Artikel 16 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 17 tot en met 21

De artikelen 17 tot en met 21 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

IV. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Bart CARON,
voorzitter

Peter WOUTERS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

FoCI	Fonds Culturele Infrastructuur
ISB	Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
PMV	ParticipatieMaatschappij Vlaanderen
pps	publiek-private samenwerking
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten